

Добрият ром

Живял някога в далечна страна един беден, но много добър ром. Той и съпругата му били толкова добри и благородни, че в цялата околия ги познавали. Кой каквото имал нужда винаги се обръщал към тях – за съвет, за някаква подкрепа и те винаги помагали с каквото могат.

Само един съсед не ги обичал, а им завиждал. Той винаги се стремял да напакости, да ги наклевети пред другите, но не успявал, защото всички виждали, че те са добри и нямат лоши страни.

Един ден добрият ром отишъл в гората да сече дърва и застанал пред едно голямо старо дърво. Но му дожаляло и си казал:

– Това дърво е расло тук десетки години. Няма да го отсека аз, толкова други дървета има наоколо!

И взел да сече друго дърво. През това време задухал силен вятър. Вдигнала се голяма буря и старото дърво се катурнало. И какво да види човекът – под катурнатото дърво имало една голяма делва с жълтици. Ромът погледнал и си казал:

– Ако тези пари са мои, те сами ще дойдат при мене. А ако не са мои, нека Бог ги даде на този, за когото са предназначени.

И си тръгнал.

Върнал се в къщи, разказал на жена си какво е станало. Ядосала се тя:

– Как можа да не вземеш парите, мъжо! Ти си ги намерил, не си ги крал! Как искаш сами да дойдат до къщи?

Но мъжът седнал пред печката, запалил си лулата и запушил спокойно.

– Когато Господ е решил нещо да стане, то винаги става! – казал той на жена си.

През същия ден лошият съсед тръгнал да следи рома. И когато добрият човек бил в гората, съседът му също бил там. Спотайвал се и го наблюдавал, като търсел сгоден момент да му напакости.

Когато си тръгнал добрия човек, лошият му съсед отишъл при мястото, където било старото дърво и какво да види – цял рояк от оси. Жълтиците се били превърнали в оси.

– Ех, че късмет извадих! – зарадвал се съседът – Сега ще взема тези оси, ще ги напълня и ще отида да ги пусна през комина на моя съсед! Дано да го изядат и да умре!